

A szegedi fapusztító rémek

Néhány héttel ezelőtt egy aláírási ívet köröztettek a város előkelőségei és tekintélyei között azzal az óhajtalással, hogy a város hatósága szervezze meg a város szépművészeti bizottságát. Az érvelés nagyon helyes és világos volt: a város hatósága nem érthet esztétikai és művészeti kérdésekhez, de ha vannak is olyan tagjai a tanácsnak, mérnököknek stb., akik értenek hozzá, nem foglalkozhatnak vele állandóan, miután sok más munkájuk van, amely minden idejüket és figyelmüket elfoglalja. Azért nagyon célszerű volna, ha lenne a városban egy bizottság, amely a város hatóságát ilyen városképzési kérdésekben állandóan támogatná, informálná, tanácsokkal látná el. Természetesen ebbe a teljesen politikamentes bizottságba nemcsak városatyákat kellene ki nevezni, vagy választani, hanem elsősorban olyan szakembereket, akik ugyyszólván hivatásszerűen foglalkoznak ilyen kérdésekkel. Hisz most is előfordul nem is olyan ritkán, hogy a város hatósága olyan kisebb-nagyobb ad hoc bizottságokat hív össze, amelyek ebben vagy abban a kérdésben segítségére vannak. Ilyen például a hősök emlékének a bizottsága és a Klebelsberg-emlékbizottság is.

Nem tudom, mi lett a sorsa ennek a fent említett aláírási ívnek, odaérkezett-e már az illetékes fórumra s ha igen, mi lesz a sorsa. Mi sem bizonyítja azonban jobban, hogy milyen sürgős szükség volna erre a szépművészeti bizottságra, mint az a hallatlan vandalizmus, amely most folyik a város fái körül. Kezdődött az újszegedi platánosorán, folytatódott a Boldogasszony-sugárút négy fásorán s most a város szívében, az ország legszebb terén, a Széchenyi-terén csonkítják, pusztítják a fákat úgy, hogy az ember beleborzad ennyi vandalizmus láttán. Itt, úgy látszik, valami végtelen tévedés forog fenn. Ez nem kertészeti, hanem elsősorban és leginkább

Árösszépészeti kérdés.

Láttuk, mit csinált a városi Kertészet a Boldogasszony-sugárútból. Először csak megcsontították a gyönyörű platánokat, de úgy, hogy a filléres vonatok utasai fejesóválva nézegették ezt a speciális szegedi kertészkedést s nem egy szakértő egész hangosan megmondta a véleményét arról a kertészeti működésről. A Boldogasszony-sugárútnak ezek a fák voltak a legfőbb és egyetlen díszei. Ezek takarták el a Szeged főuccájához nem méltó sok apró és elhanyagolt házát. Az öreg fák dísz és festőiiséget adtak ennek az unalmas, hosszú utcának. De ez nem volt elég a szegedi fapusztítóknak. Ez idén egyszerre csak nekiestek a megmaradt megcsontított faóriásoknak s kikaparták mind egy szálra. Ötven esztendő, makkegészséges faóriásokat fűrészeltek szét darabokra, egy embernek megengedem jóhiszemű, de teljesen elhibázott terve kedvéért. Tudjuk, hogy a városi Kertészet ezt nem önhatármulag csinálta, hanem hatósági engedéllyel, ezért a felháborodás legfőképpen a hatóságot és azt a bizottságot éri, amely beleegyezett ilyen fapusztításba. Külföldi városokban

természeti emlékek

nyilvánítják az öreg fákat törvénnyel védik, nálunk meg minden fa „kiöregszik” s akkor kiirtják. Pedig úgy tudom, hogy van nálunk is egy érvényes miniszteri rendelet, amely az öreg fákat védi.

Ez a mániákus fapusztítás most folytatódik a Széchenyi-terén. Tessék megnézni, mit csinálnak ott

Ez idén nyáron nem lesz egy te-nyérnyi árnyék sem a híres szegedi korzón,

s tartunk tőle, jövő évre kívájják az összes fákat tövestől innen is, mint a Boldogasszony-sugárúton, s tesznek a helyükre, úgy mint ott, ostorleveleket.

Mi öregebb szegediek, akik látták ennek a városnak felvirágzását a szó valódi értelmében, elkomorodva szemléljük ezt az új szellemet. Mit szólna ehhez az öreg kegyelmes ur, Kállay Albert főispán, ha élne? Ő, aki féltő gonddal őrködött a város minden fája, virágja felett. Kállay Albert emléke nevében is

tiltakozunk a városnak ilyen elcsufítása és a vandál fapusztítók ellen. A város hatósága megállíthatja ezt a működést, ha erélyes kézzel megállást parancsol. Azután pedig sürgősen össze kellene állítani a

városi szépművészeti bizottságot

és az ilyen ügyeket először e bizottsággal letárgyaltatni. Mint halljuk, az egyetem körében

mozgalom indult meg, amelynek a célja egyrészt

tiltakozás a szegedi természeti emlékek pusztítása ellen,

másrészt kérelem a város hatóságához, hogy helyezze védelem alá a ritka növényeket, öreg fákat, úgy, ahogy országos törvény védi ezeket a nyugati kultúrországokban.

S. K.

BUDAPESTI és HINDENBURG KOKSZ

Minden mennyiségben házhoz szállítva.
Viszonteladóknek árkedvezmény!

Izgalmas viták és viharok Csanádmegye hétfői közgyűlésén a hagymakérdés körül

(A Délmagyarország makói tudósítójától.) Hétfőn tartotta ez évben első közgyűlését Csanád vármegye törvényhatósága Fáy István főispán elnöklésével. Az alispáni jelentés kapcsán széles vita indult meg. A felszólalók sorát Fried Armin nyitotta meg, aki a hagymaszindikátus bírálata kapcsán kifogásolta mindazokat a törekvéseket, amelyek a mezőgazdasági terméserősítésből a kereskedők kikapcsolását célozzák. Makó pénzügyi ellenőrzésének fejleményeiből levonja azt a megállapítást, hogy a vármegye vezetésével szemben a városi ellenzéknek volt helyes és igazolódott álláspontja. Kotroczó József megállapította, hogy a város pénzügyi bajainak eredete nem a képviselőtestületben volt. A városi temetkezési intézet megszűntetése szerinte nagy hiba volna s olyan intézkedés, amelyet mi sem indokol. Farkas Imre is — aki a városi létszámcsoökkentést a mai rendszer halkezes intézkedésének látja — a temetkezési intézet fenntartása mellett emelt szót.

Szabó János konkrét sérelmeket tett szövé a hagymaszindikátus működésével kapcsolatosan, utána dr. Kovács Károly mondott beszédet, amely rendkívül izgalmakat váltott ki. Mindenekelőtt reámutatott arra, hogy azok a feltételek, amelyek mellett a hagymatermelők a szindikátus mellett foglaltak állást, máig sem teljesültek. A szindikátus valósággal dajkálja az összes makói hagymakereskedőknek és ugyanakkor, amikor a szindikátus harmadiziglen biztosított minden hagymakereskedéssel foglalkozó egyént, nem biztosította a hagymatermelők érdekeit. Ez a tény s a megállapíthatatlan rezszi mellett a kötött exportlehetőségek, bonyolult valutaelszámolások, fuvardíjtérítések okozzák, hogy a termelők a legnagyobb bizonytalanságban és aggodalomban vannak a tekintetben, hogy a piacon a szindikátus által fizetett ár megfelel-e a tényleges külföldi elhelyezési lehetőségeknek s a szindikátus rezsijének. Megtörtént — mondta Kovács Károly —, hogy olyanok, akik tagjai a szindikátusnak, megvásárolnak a termelőktől 2—3 pengős áron fokhagymát s amikor a szindikátus ugyanezeket az egyéneket bízza meg hagymavásárlásokkal, azok a szállításra kerülő fokhagymamennyiségnek csak kisebbik részét veszik meg tényleg a piacon az előírt 8 pengős áron, nagyobb részét az általuk 2—3 pengővel összevásárolt hagymából fedezik, amelyet természetesen 8 pengős áron adnak át a szindikátusnak.

Nagy izgalmat keltettek Kovács Károlynak e szavai és az izgalom csak fokozódott, amikor súlyos kijelentéseket tett a szindikátus egyes tagjai ügyében. Fáy főispán a meg-meg ujló viharban neveket követelt azzal, hogy minden panamát ki fog irtani. Rosszalólag bélyegezte meg Kovács felszólalását, mert általánosítva vádolt s olyan kérdést hozott a törvényhatóság elé, amelyben az eljárás máshova tartozik.

Dr. Kovács Károly kijelentette, hogy vádjai ügyében konkrét esetekkel és nevekkal írásban is szolgálni fog a főispánnak, visszautat-

sítja azonban azt a beállítást, mintha ő alapvetően szokott volna handabandázni.

Tarnay alispán és Verlán főjegyző ígéretet tettek arra, hogy kivizsgálják minden panaszt és megtorolják a visszaéléseket.

Kovács Károly ezután a gazdavedelmi rendelet végrehajtásának visszasszágáról és nehézségeiről beszélt s azt a kérelmet terjesztette elő, hogy a védett birtokosok, akik ezidőszereint a kamatot sem tudják fizetni, az aratásig halasztást kapjanak a kamatfizetésre.

Mi történt tíz pengővel

(A Délmagyarország munkatársától.) Néhány hónappal ezelőtt Szeles Sándor szegedi lakos egy kalandos est után feljelentést tett Schmidt Anna szegedi leány ellen, aki tőle állítólag 10 pengőt ellopott. A leány ellen az ügyészség vádat emelt. Schmidt Anna az első tárgyaláson kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek, mert Szeles pénzét nem lopta el. Egy éjszaka találkozott Szelessel, ki erősen ittas állapotban volt. Szeles ajánlkozott, hogy hazakíséri, ő azonban nem szívesen fogadta el a kíséretet, mert Szeles igen ittas volt. Mégis felengedte a lakásába, ahonnan Szeles hajnal felé távozott. Kis idő múltán rendőrrel tért vissza, mert amint mondotta, a leány ellopott tőle tíz pengőt. A rendőr a pénzt nem találta meg. A leány elmondotta a bíróság előtt, hogy Szeles tőle egyetlen fillért sem kapott és a tíz pengőt sem vette el tőle. Amikor a rendőr belépett a szobájába, összesen nem volt tíz fillérje sem.

A bíróság bizonyítást rendelt el. Azóta többször újabb főtárgyalást tűztek ki, de hol a lány, hol Szeles nem jelent meg. Hétfőn ismét főtárgyalásra idézte a lányt Habermann Gusztáv törvényszéki bíró. Schmidt Anna azonban ezuttal sem jelent meg, állítólag Szolnokon tartózkodik. A bíróság az ügyész indítványára elrendelte Schmidt Anna letartóztatását és ennek foganatosítása végett értesítette a szolnoki rendőrséget.

Győzdjön meg,

hogy rádió-, villanyserelést és javítást, csillárt, legolcsóbban jótállás mellett Müller Károly rádió és villanyserelő szerel, Horváth Miklós u. 16. Kassai szomben. Meglévő készületeket szelektívvé teszem.

277

Báli ruhák tisztítása, átfestése

bármely színre legolcsóbban, legszébben Glöckner J. és Fia tisztítóintézetében Iskola uca 27. (Fogadalmi templomnak átál) Károlyi uca 4. Szentgyörgy uca 10. Telefon: 12-69.